

[Ib Thyregod.]

den svenske lov siges, at det drejer sig om et mindre antal personer, som finansierer virksomheder, der står for import, fremstilling og salg af meget store mængder narkotiske stoffer, og at disse personer holder sig i baggrunden og arbejder på en sådan måde, at det er praktisk taget umuligt at få fyldestgørende beviser mod dem med de efterforskningsmetoder, som hidtil er anvendt. Ved hjælp af telefonaflytning vil man sandsynligvis kunne få fat på nogle af dem; i hvert fald vil mulighed for anvendelse af sådant efterforskningsmiddel gøre deres virksomhed vanskeligere, de vil i en vis udstrækning blive tvunget til at optage forbindelse med deres medhjælpere på anden måde end gennem telefonen og vil dermed lettere kunne afsløres gennem sædvanlige efterforskningsmetoder.

Som jeg allerede har nævnt, er narkotika-problemet betydeligt større i Sverige, end det er herhjemme, og man kunne derfor også rejse det spørgsmål, om telefonaflytning burde være en konsekvens for Danmarks vedkommende. Justitsministeren har imidlertid lagt megen vægt på det og har forsikret over for udvalget, at telefonaflytning vil blive anvendt med yderste tilbageholdenhed, ligesom spørgsmålet kan tages op på ny i forbindelse med lovens revision.

Et andet problem, som vi har diskuteret, er varetægtsfængsling af unge. Der er almindelig enighed i udvalget om, at varetægtsfængsling af unge så vidt muligt bør undgås; det gælder naturligvis ikke alene efter narkotikalovgivningen, men også efter andre bestemmelser. Der har været tilfælde, hvor det ikke har været muligt at finde frem til egnede ungdomsinstitutioner, men det er ønskeligt set fra udvalgets synspunkt, at opbygningen af disse institutioner fremmes, således at man på denne måde kommer væk fra varetægtsfængslinger af unge, og således at der i hvert fald kun bliver tale om undtagelsestilfælde.

Et af de spørgsmål, som blev diskuteret ved første behandling, var, om man i forbindelse med lovforslaget burde gå ind for en legalisering af hash eller cannabis. Udvalget har naturligvis også behandlet dette spørgsmål. Spørgsmålet har endvidere været forelagt for indenrigsministeren, bl. a. i den form at man har rejst problemet, om der var

mulighed for at flytte cannabis fra liste A til liste C i bekendtgørelsen om euforiserende stoffer. Indenrigsministeren har henvist til, at der herved ville blive tale om en reel frigivelse af cannabis til almindelig anvendelse her i landet, hvad der ville være i strid med de forpligtelser, der påhviler Danmark som deltager i internationale narkotikakonventioner.

Forholdet er simpelt hen det for Danmarks vedkommende, at vi er tilsluttet Verdenssundhedsorganisationen og har tiltrådt narkotikakonventioner og derfor er udelukket fra på egen hånd at gå ind for en legalisering af hash eller cannabis. Dertil kommer vel også det almindelige principielle synspunkt, at det må være rimeligt, at et sådant spørgsmål afgøres i enighed eller i så bred enighed som muligt mellem de stater, som er parthavere i konventionen, og at forskningen vedrørende disse spørgsmål foregår på international basis.

Spørgsmålet om en yderligere forskning her i landet vedrørende dette problem har også været rejst i udvalget, og det er herunder oplyst, at der dels finder en international forskning sted vedrørende spørgsmålet om cannabis' og hashes virkninger, dels at der som led i det arbejde, der i øvrigt udføres i forbindelse med arbejdet i sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe, også sker en forskning vedrørende spørgsmålet herhjemme, og at der herefter ikke efter ministeriets opfattelse var grundlag for at foretage yderligere forskning end den, som allerede er i gang på dette område.

Det er klart, at de spørgsmål, som har været rejst, og som jo også er rejst fra en af deltagerne i sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe, ikke er endeligt afgjort ved det lovforslag, som her foreligger, og at man kan tage spørgsmålet op i forbindelse med den revision, der skal finde sted i 1970-71.

Men som sagt, det er et problem, som må tages op ikke isoleret i et enkelt land, men på international basis, og når de videnskabelige, forskningsmæssige forudsætninger herfor foreligger.

Jeg har nævnt, at der i begge lovforslag indføjes en revisionsbestemmelse. Det er en revisionsbestemmelse, som tager sigte på, at löven skal tages op til revision i folketingsåret 1970-71, og det er naturligvis rigtigt, som hr. Langkilde nævnte det, at man